

Wijzigingen, op 11 april 1962 te Londen tot stand gekomen, van het op 12 mei 1954 gesloten Internationaal Verdrag ter voorkoming van verontreiniging van de zee door olie

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

Ter griffie van Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 16 september 1963.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer of door de Gevolmachtigde Minister van Suriname, onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen, te kennen worden gegeven uiterlijk op 16 oktober 1963.

's-Gravenhage, 5 september 1963.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, alsook naar artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestrenge hiernevens over te leggen de tekst en de vertaling in het Nederlands van de op 11 april 1962 te Londen tot stand gekomen Wijzigingen van het op 12 mei 1954 gesloten Internationaal Verdrag ter voorkoming van verontreiniging van de zee door olie, met Bijlagen, (*Trb.* 1962, 124 en 1963, 108)¹⁾.

Een toelichtende nota bij deze wijzigingen gelieve u hiernevens aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft zullen de wijzigingen voor het gehele Koninkrijk gelden.

Aan de Gouverneurs van Suriname en van de Nederlandse Antillen is verzocht, bovengenoemde stukken op 16 september 1963 over te leggen aan de Staten van Suriname onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigde Ministers van Suriname en van de Nederlandse Antillen zijn van de overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.

Toelichtende nota

Op 12 mei 1954 werd te Londen gesloten het Internationaal Verdrag ter voorkoming van verontreiniging van de zee door olie (*Trb.* 1955, 56, zie laatstelijk *Trb.* 1962, 124). De bepalingen van het verdrag traden ingevolge artikel XV op 26 juli 1958 in werking.

De taak van het in het verdrag bedoelde bureau (artikel XXI) wordt sedert 15 juni 1959 uitgevoerd door de Inter-gouvernementele Maritieme Consultatieve Organisatie (IMCO).

In Resolutie 1, behorende bij het verdrag, wordt aanbevolen binnen drie jaren een nieuwe conferentie te houden om het probleem van de verontreiniging van de zee door olie andermaal, mede aan de hand van de opgedane ervaringen, aan een onderzoek te onderwerpen. Tijdens een dergelijke conferentie, welke, ingevolge een in april 1961 door de IMCO genomen besluit, van 26 maart tot en met 13 april 1962 te Londen bijeen kwam, werden de door de onderscheidene regeringen bij de IMCO ingediende voorstellen tot wijziging van het verdrag, met bijlagen, behandeld.

Hierna werden deze voorstellen ter overweging en goedkeuring voorgelegd aan een afzonderlijke conferentie, waar uitsluitend — overeenkomstig het bepaalde in artikel XVI van het verdrag — de Verdragsluitende Partijen waren vertegenwoordigd. Deze conferentie, welke werd bijeengeroepen op

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

verzoek van de regeringen van Denemarken, Ierland, het Koninkrijk der Nederlanden, het Verenigd Koninkrijk, de Verenigde Staten en Zweden, keurde bedoelde wijzigingsvoorstellen goed.

In het algemeen beogen de wijzigingen de verdragsbepalingen toe te spitsen, zonder dat een geheel uitpompverbod wordt gegeven, hetgeen vele staten zou beletten bij het verdrag partij te worden. In de herziene bijlage A, welke handelt over de zogenaamde verboden zones wordt thans echter een groot aantal zeegebieden genoemd met een breedte van meer dan 50 zeemijlen, welke eveneens als verboden zones zullen worden beschouwd. In dit verband moge er op worden gewezen, dat thans de gehele Noord- en Oostzee tot verboden gebied voor het uitpompen van olie en oliehoudende mengsels zijn verklaard. Een geheel nieuw element in het zone-stelsel is, dat reeds nu verboden zones, als regel ter breedte van 100 zeemijlen, zijn aangegeven langs de kusten van staten, die nog niet tot het verdrag zijn toegetreden. Het uitpompverbod zal voor deze zones evenwel eerst in werking treden met ingang van de datum, waarop het verdrag voor de betrokken staat van kracht wordt. Dit houdt tevens een aanmoediging voor een dergelijke staat in om bij het verdrag partij te worden.

Evenals in 1954 werd ook dit jaar een resolutie aangenomen, ertoe strekkende, dat zo spoedig mogelijk het uitpompen van duurzame oliën in zee volledig zal kunnen worden vermeden. Hieruit blijkt wel, dat nog steeds van een ernstige mate van olieverontreiniging sprake is. In een andere resolutie werd met nadruk op het belang van voldoende ontvangstinrichtingen gewezen. Wat Nederland betreft is ten deze aan de vereisten voldaan.

Ter toelichting van de belangrijkste wijzigingsvoorstellen moge het volgende dienen.

Artikel I

In het herziene verdrag wordt nader omschreven wat onder de begrippen „schip” en „tankschip” dient te worden verstaan. Blijkens deze definities zullen in den vervolge ook gesleepte „barges”, lichters en gesleepte containers onder het verdrag vallen, aangezien ook deze categorieën van vaartuigen duurzame oliën kunnen vervoeren en derhalve tot de verontreiniging van de zee kunnen bijdragen. Daar sedert 1954 het gecombineerde erts-/tankschip steeds meer in zwang is gekomen, terwijl sedert het intreden van de depressie in de zeescheepvaart in 1957 steeds meer tankschepen emplooi vonden in het graanvervoer, is het van belang, dat het herziene verdrag een nadere omschrijving van het begrip „tankschip” geeft.

Artikel II

Volgens de herziene tekst van dit artikel zal het verdrag van toepassing zijn op schepen, geregistreerd in enig gebied van een Verdragsluitende Regering en op niet geregistreerde schepen, die de nationaliteit van een Verdragsluitende Regering bezitten, met uitzondering van tankschepen, kleiner dan 150 brt. en andere schepen, kleiner dan 500 brt. Iedere Verdragsluitende Regering zal evenwel stappen ondernemen om, voor zover zulks praktisch uitvoerbaar is, de verdragsbepalingen ook op deze schepen te doen toepassen. Schepen, welke in de walvisvaart worden gebruikt, zijn — in tegenstelling tot de oorspronkelijke bepalingen — slechts van de verdragsbepalingen uitgezonderd zolang zij daadwerkelijk met de vangst bezig zijn. Oorlogsschepen en marinehulpschepen blijven van de verdragsbepalingen uitgezonderd, doch de Verdragsluitende Regeringen zullen maatregelen treffen ten einde equivalente voorschriften door deze schepen te doen naleven.

Artikel III

Aan de bestaande tekst van dit artikel werd een nieuwe bepaling toegevoegd, houdende, dat het uitpompen van olie of een oliehoudend mengsel door nieuwe schepen van 20 000 brt.

en groter — behoudens onder bijzondere omstandigheden — wordt verboden.

Bij deze nieuwe bepaling wordt ervan uitgegaan, dat bij nieuwbouw van schepen van 20 000 brt. en groter sloptanks kunnen worden aangebracht, waarin olierestanten naar een loshaven kunnen worden vervoerd, indien de laadhaven niet over ontvangstinrichtingen beschikt. Door de in deze bepaling vervatte ontsnappingsclausule is de werking aanzienlijk verzacht. Tevens werd een resolutie aangenomen, houdende, dat de beheerders van kanalen, welke internationale zeeën verbinden, zal worden verzocht tankschepen, welke olieresidu aan boord hebben, gedurende de doorvaart te behandelen als voeren zij in ballast.

Artikel VIII

Ingevolge dit artikel dient iedere Verdragsluitende Regering het installeren van inrichtingen tot het in ontvangst nemen van olierestanten en oliehoudende mengsels door het doen van daartoe geëigende stappen te bevorderen. Eveneens dient te worden bevorderd, dat olielaadplaatsen en scheepsreparatiehavens zullen worden voorzien van inrichtingen, geschikt tot het in ontvangst nemen van olierestanten en oliehoudende mengsels van tankers, onderscheidenlijk van alle schepen, welke voor het doen uitvoeren van reparaties binnenlopen.

Artikel XVI

Ten aanzien van de wijzigingsprocedure, in dit artikel vervat is aansluiting gezocht bij de procedure, welke is opgenomen in het Internationaal Verdrag ter beveiliging van mensenlevens op zee, 1960 (*Trb.* 1961, 84).

Artikel XVIII

Ook de procedure van dit artikel komt overeen met die opgenomen in het Internationaal Verdrag ter beveiliging van mensenlevens op zee, 1960.

Volgens artikel XVI, vierde lid, van het Verdrag van 1954 zullen de wijzigingen in werking treden twaalf maanden na de datum, waarop deze door twee derden van de Verdragsluitende Regeringen zijn aanvaard, behalve voor die Verdragsluitende Regeringen, welke, voordat de wijzigingen van kracht worden, verklaren, dat zij deze niet hebben aanvaard.

Aangezien het Internationaal Verdrag ter voorkoming van verontreiniging van de zee door olie, 1954, bij Rijkswet van 9 juli 1958, *Stb.* 351, voor het gehele Koninkrijk is goedgekeurd, wordt ook thans goedkeuring van de wijzigingen voor het gehele Koninkrijk beoogd. Hoewel het Verdrag van 1954 momenteel slechts van kracht is voor Nederland en de Nederlandse Antillen zal namelijk naar verwachting binnen afzienbare tijd de gelding tot Suriname kunnen worden uitgebreid.

Ten einde de toepassing van het Verdrag van 1954 mogelijk te maken zijn bij de Wet olieverontreiniging zeewater (*Stb.* 1958, 344) bepaalde voorzieningen getroffen, welke in verband met de onderhavige wijzigingen herziening behoeven. Een desbetreffend ontwerp van wet is in voorbereiding. Het is de bedoeling, dat de nationale wetgeving zal zijn aangepast, vóórdat het herziene verdrag van kracht zal worden.

Het Verdrag van 1954 is op 20 juli 1962 toepasselijk verklaard op de Nederlandse Antillen. De Antilliaanse wetgeving zal thans worden aangepast aan de wijzigingen.

Het verdrag geldt, zoals gezegd, nog niet voor Suriname. In Suriname zijn echter wettelijke regelingen in voorbereiding, die medegelding van het onderhavige verdrag, zoals gewijzigd, voor dat land mogelijk zullen maken.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
J. VAN AARTSEN.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.